

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 56/08-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. marca 2008 predbežne prerokoval sťažnosť J. V., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 36 písm. a) a čl. 46 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky postupmi Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Ro 21/06 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 3 M Cdo 6/07 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. V. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 7. januára 2008 doručené podanie J. V. (ďalej len „sťažovateľ“) označené ako „*Sťažnosť pre porušenie Ústavného zákona SR Čl. 36/a, s použitím Čl. 46/1 a Čl. 46/3*“, ktorým namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 36 písm. a) a čl. 46 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky postupmi Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Ro 21/06 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 3 M Cdo 6/07.

Keďže podanie sťažovateľa neobsahovalo náležitosti ustanovené v § 20, § 50 a § 53 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), splnenie ktorých je predpokladom začatia konania pred ústavným súdom, ústavný súd ho 10. januára 2008 vyzval na odstránenie nedostatkov podania. Vo výzve ústavný súd podrobne poučil sťažovateľa o skutočnostiach, ktoré musí obsahovať návrh na začatie konania pred ústavným súdom (akej veci sa týka, kto ho podáva, proti komu smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy, presné označenie, ktoré základné práva alebo slobody sú podľa navrhovateľa porušované). Sťažovateľ bol súčasne upozornený na neprípustnosť návrhu v prípade nepreukázania, že vyčerpal opravné prostriedky alebo právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je oprávnený podľa osobitných predpisov.

K sťažnosti nebolo pripojené ani splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd sťažovateľa tiež upozornil, že ak podanie nedoplní v určenej lehote, jeho sťažnosť môže byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Na základe tejto výzvy bolo ústavnému súdu 12. februára 2008 doručené podanie sťažovateľa označené ako „Rvp 42/08-3 - upovedomenie o dočastnom pozastavení podania z dňa 7. 1. 2009“, v ktorom uviedol:

„Pozastavujem hore uvedené podanie z dôvodu čerpania opravných prostriedkov.

Zároveň Vás žiadam, ako postupovať v prípade, že moja finančná situácia mi neumožňuje vec odstúpiť právnenému zástupcovi, nakoľko by som tým ohrozil existenciu mojej rodiny.

Upozorňujem Vás na skutočnosť, že pracujem mimo SR a nie vždy môžem odpovedať vo vami požadovanom termíne.“

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh vrátane sťažnosti predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti

navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Z obsahu podaní sťažovateľa adresovaných ústavnému súdu vyplýva, že jeho sťažnosť nemá viaceré zákonom predpísané náležitosti, ktoré v celom rozsahu bránia ústavnému súdu v jej predbežnom prerokovaní.

Ústavný súd po preskúmaní podaní konštatuje, že sťažovateľ nereagoval na obsah výzvy ústavného súdu a dosiaľ nepredložil splnomocnenie na svoje zastupovanie v konaní pred ústavným súdom advokátom napriek tomu, že na odstránenie tohto nedostatku bol vyzvaný. V tejto súvislosti ústavný súd uvádza, že od povinného zastúpenia advokátom, ktoré vyžaduje ustanovenie § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, nie je možné upustiť.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňa okrem toho ani ďalšie náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 3 a § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Sťažnosť neobsahuje najmä návrh rozhodnutia (petit), ktorého sa sťažovateľ od ústavného súdu domáha, vymedzený presne, určito a zrozumiteľne (v súlade s čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky a § 56 zákona o ústavnom súde), teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom na rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (II. ÚS 37/02, III. ÚS 78/02, III. ÚS 17/03, III. ÚS 306/04), a ani riadne odôvodnenie a označenie namietaných základných práv postupmi jednotlivých porušovateľov. Sťažovateľ tiež k sťažnosti nepripojil právoplatné rozhodnutia, opatrenia alebo nešpecifikoval iný zásah, ktorými mali byť porušené jeho základné práva slobody.

Keďže sťažnosť sťažovateľa ani po doplnení nespĺňa zákonom požadované náležitosti, ústavný súd ju po predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. marca 2008